

4 „Gal dar keis, kažką darys. Be detalio plano jie negalės nieko statyti. Žinoma, detalų planą jie galės keisti tik Bendrojo plano ribose”, - pabrėžė NŽT Klaipėdos miesto ir Neringos skyriaus vedėja.

Paskirtis liko ta pati

Turto banko atstovė viešiesiems ryšiams **Aušra Pocienė** priminė, kad 2008 metų lapkričio mėnesį Klaipėdos universitetas Turto bankui kaip jo funkcijoms nereikalingą nekilnojamąjį turtą perdavė 1904 metais statytą gyvenamąjį namą K. Donelaičio a. 4 ir tris garažus K. Donelaičio g. 5A. Tuomet šie statiniai buvo apiešti, avarinės būklės, namas - kultūros paveldo objektas.

„Jiems priskirtą žemės sklypo dalį - 50 arų iš viso 1,9721 ha sklypo Turto bankas patikėjimo teise perėmė iš NŽT Klaipėdos skyriaus 2010 m. birželį. Atitinkamai Klaipėdos universiteto pagal panaudos sutartį su NŽT naudojama sklypo dalis, universitetui sutikus, buvo sumažinta iki 1,47 ha pagal 2010 m. balandžio 7 dienos sklypo panaudos sutarties pakeitimą”, - paaikškino Turto banko atstovė.

Jos duomenimis, minėtus statinius kartu su nuomojama sklypo dalimi Turto bankas pardavinėjo nuo 2011 metų. Nuo 2012 m. įsigaliojus Žemės reformos įstatymo pakeitimui, panaikinusiam draudimą parduoti kultūros vertybių teritorijų žemę, minėto sklypo dalis tapo parduodama ir objektas buvo parduotas 2013 m. kovo mėnesį.

„Turto bankas jokių teritorinio planavimo dokumentų rengimo dėl žemės sklypo naudojimo būdo ar užstatymo pobūdžio pakeitimo neinicijavo, 0,5072 ha sklypo dalį pardavė kaip visuomeninės paskirties statiniams eksploatuoti skirtą teritoriją”, - pabrėžė A. Pocienė.

Vytautas Paukštė: „Aktoriaus misija - kaip sielos vedlio, kuris turi eiti minios priekyje“

„Respublikos” archyvo nuotrauka

„L ir ie - lie, tu ir va - Lietuva”, - prieš 40 metų skandavome kartu su Klaipėdos dramos teatro aktoriumi **Vytautu Paukšte**, vaidinusi **Mažvydą** Justino Marcinkevičiaus dramoje „Mažvydas”.

Gražina JUODYTĖ
grazina@ve.lt

Skandavome ir didžiavomės galį tai daryti. Vytautas Paukštė suvaidino ir karalių Mindaugą to paties autoriaus dramoje „Mindaugas”. Ir „Mažvydas”, ir „Mindaugas”, režisuoti Povilo Gaidžio, ne tik Klaipėdoje, bet ir visoje Lietuvoje sukėlė furorą. Į Klaipėdą autobusų virtinės su pačių įvairiausių rangų žmonėmis, neišskiriant ir ministrų, važiuo žiūrėti „Mažvydo” ir skanduoti „Lie-tu-va”, o „Mindaugę” veidrodyje, didumo sulig scena, tos Lietuvos pamatyti. Spektaklių sėkmę lėmė ir pagrindinius vai-

► **GYVENIME.** Vytautas Paukštė su dukterimi Ada, pačia didžiausia jo sukurtų vaidmenų gerbėja.

dmenis juose atlikęs V. Paukštė.

„Aktoriaus misija - kaip sielos vedlio, kuris turi eiti minios priekyje. Kaip kunigo šlakstykle mojuoji. Į žodžius, kuriuos sakai, įdedi tai, ką išgyvenai, tautos istorinę patirtį, kurią turi prisiminti”, - sakė Nacionalinės premijos, „Aukšinio scenos kryžiaus”, šių-

Klaipėdos dramos teatro nuotr.

► **FILME.** Marijono Giedrio režisuotame filme „Herkus Mantas” V. Paukštė atliko vyskupo vaidmenį.

metinės „Sidabrinės gervės” laureatas, teatro ir kino aktorius V. Paukštė. Jis visą save ir savo patirtį yra sudėjęs ne tik istorinėse dramose, bet ir kiekvienam spektaklyje, kuriame vaidindavo ir vaidina. „Aktorius turi panašią sielos vedlio misiją kaip kunigas. Turi eiti minios priekyje”, - įsitikinęs aktorius, švenčiantis savo 85-ąjį jubiliejų.

„Žodis Vytauto Paukštės lūpose - tai pirmiausia minties strėlė, paleista į mus. Jo scenos kalba turėtų gėrėtis reiklūs kalbininkai, tokia ji skambi, aiški, garsi, prasminga ir itin taisyklinga. Ir tai visų pirma - artisto pagarba žiūrovui. Vytauto puikus intonavimas stebina plačiu diapazonu, atspalviais, niuansais. Girdi Vytauto ironiškas gaides, subtilų, švelnų humorą, sarkazmo aštrumą, patyčių smūgiavimą. Vytauto veikėjai turi savo kalbėjimo (ir mąstymo) ritmą, energiją, spalvą, savotiškai „sin-

kopuoja”, „praretina” ar pagreitina žodžius. Personažo kalbėjimo būdas Paukštei - svarbi jo herojaus charakterio spalva”, - analizuodama aktoriaus kūrybą rašė teatrologė **Irena Veisaitė**.

V. Paukštė nuo 1963 m. iki dabar dirba Klaipėdos dramos teatre. Lietuvos teatro istoriją puošia iškiliausi aktoriaus vaidmenys, pradedant karaliais ir vyskupais, baigiant budeliais ir tarnais.

Didelis aktoriaus vaidmenų aruodas ir kine. Lietuviškame kine Paukštė suvaidino apie tris dešimtis vaidmenų režisierių Almano Grikevičiaus („Jausmai”, „Ave, vita”), Vytauto Žalakevičiaus („Visa teisybė apie Kolumbą”, „Savaitgalis pragare”), Marijono Giedrio („Herkus Mantas”), Algimanto Puipos („Velnio sėkla”, „Arkliaavagio duktė”, „Elzė iš Gilijos”, „Moteris ir keturi jos vyrai”, „Elektroninė senelė”, „Edeno sodas” ir kt.), Raimundo Banionio („Mano mažytė žmona”) bei kitų režisierių filmuose.

Lapkričio 4 d. 19 val. Klaipėdos dramos teatre, kurio vienu iš simboliu jau yra tapęs V. Paukštė, vyks vakaras, skirtas jam. „Nusilenkimas aktoriui” - taip įvardytas tas vakaras, kurio režisierius Gintaras Varnas, dailininkas - Gintaras Makarevičius. Vakare dalyvaus Klaipėdos kamerinis orkestras (vadovas Mindaugas Bačkus), Klaipėdos dramos teatro aktoriai, vakaro vedėjai - Nelė Savičenko ir Mikalojus Urbonas. Rengiasi atvykti ir jo gausus gerbėjų būrys ne tik iš Klaipėdos, bet ir visų Lietuvos kampelių.

Padėti svetimiams Sigitai Ripinskienei netrukdo net negalia

53-ėjų klaipėdietė **Sigita Ripinskienė** paramą skurstantiems maisto produktais dalinančioje organizacijoje „Maisto bankas” savanoriauja jau aštuonerius metus – geriams darbams skiria visą savo laisvalaikį. „Kiekvienas pats nusprendžia, kaip nori praleisti savo laiką. Saviškį aš noriu panaudoti prasmingai. Gerus darbus darau iš širdies, o ne už pinigų”, - sako savanorė, ir dalijasi savo patirtimi.

Ponia S. Ripinskienė pasakoja su savanoryste susidurianti didžiąją savo gyvenimo dalį – anksčiau pati dirbo nevyriausybinėje organizacijoje, kur su savanoriais tekdavo bendrauti nuolat, o ir su organizacija „Maisto bankas” bendradarbiauti taip pat. „Į „Maisto banko” savanorių gretas pati įsiliejau tarsi savaime”, - šypsosi klaipėdiškė.

Dalina maisto produktus

Pradžioje pamažu, o vėliau vis tvirčiau S. Ripinskienė savanoriškus žingsnius organizacijoje žengė, ir štai jau greitai 10 metų, kaip apsisukti ir išieiti nežada.

„Mūsų organizacijoje darbų savanoriams atsiranda pačių įvairiausių, todėl dažniausiai kiekvienas galime pasirinkti, kuriuos atlikti sugebame kokybiškiausiai. Pati mielai pagelbėjau tada, kai daliname Europos

pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo lėšomis įsigytus maisto produktus, taip pat dirbdama labdaros valgykloje – čia bendrauju su lankytojais, dalinu maistu talonėlius. Šiandien galiu dirbti tik sėdimą darbą, mat turiu fizinę negalią. Todėl mano pagalbos kasdieniuose darbuose beveik neprisireikia, o kai tenka... Kelios savanorystės valandos per dieną manęs nenuvargina – jos man teikia emocinį pasitenkinimą”, - šypsosi savanorė.

Vieni dėkoja, kiti skundžiasi

Pasakodama, kam dažniausiai prisireikia paramos maisto produktais, S. Ripinskienė dalijasi pastebėjimais – ir žmonių, ir reakcijų sulaukia visokių.

„Didelė dalis maisto produktų gavėjų yra neigaliejai, taip pat pensininkai bei jų šeimos. Tokie žmonės linkę smarkiai dėkoti už gautą paramą. Visada džiugiai bet

kokią paramą priima ir daugiavaike šeimos. Joms niekada netrūksta optimizmo, jos skleidžia geras emocijas nepaisant to, kad namuose apstu rūpesčių. Malonu su jais pabendrauti”, - sako savanorė.

Vis dėlto savanorės darbe pasitaiko ir mažiau malonių akimirkų: „Kur kas piktesni, kartais net pagiežingi pasirodo esą bedarbiai. Dažnai jie mano, kad valstybė nepakankamai rūpinasi jų gerove, net verčia ubagauti. Abejingi išlieka nakvynės namų gyventojai.”

Skurstančiųjų oficialiai mažėja

Pasak S. Ripinskienės, oficialiai galų su galu sunkiai suduriančių žmonių Lietuvoje mažėja. Tačiau, savanorės teigimu, statistika neatspindi realybės.

„Tai tiesiog susiję su sugriežtintomis sąlygomis paramai maisto produktais gauti. Be to, daugybė žmonių vis dar linkę emigruoti, statistiką veikia ir žmonių mir-

tingumo aspektas. Problematiskiausia visuomenės dalis šiuo atveju yra bedarbiai. Žmonės gal ir norėtų dirbti nors ir už nedidelę algą, tačiau mano, kad jiems neapsimoka – netektų teisės į socialinę paramą. O rasti darbą su didesniu atlyginimu jiems labai sunku. Tas pats ir su studentų šeimomis”, - paaikškina savanorė.

Opi problema, pasak S. Ripinskienės, yra ir paramą gaunančių asmenų motyvacija: „Ilgai iš paramos gyvenantys žmonės motyvaciją stengtis, siekti atsitiesti praranda. Tiems, kurie bedarbiai yra trumpą laiką, sekasi lengviau – jie linkę ieškoti įvairių kelių, kaip iš naujo pakilti. Dažna daugiavaike šeima, paaugus vaikams, sugeba susikurti visavertį gyvenimą.”

Kilnūs darbai – iš meilės

Pati S. Ripinskienė savo laiką ir pastangas svetimiams žmonėms skiria neatlygintinai. Iš kur ji pati semiasi motyvacijos?

„Apie ją nelabai ir mąstau. Tiesiog malonu pagelbėti, kai mano pagalbos prisireikia. Be to, kartais prisimenu tas daugiavaikes šeimas, kurios niekada nesiskundžia. Juk tėvai tose šeimose taip pat kaip ir mes gali vadintis savanoriais – savo valstybei jie stengiasi užauginti visaverčius piliečius. Tada tiesiog pajaučiu emocinį pasitenkinimą dėl to, ką darau. Ne visus darbus galima išmatuoti vien pinigais. Man savanorystė – nei ryžtas, nei auka. Tai tiesiog mano tėvų auklėjimo rezultatas. Savo pavyzdžiu jie visada mokė, kad gerus darbus reikia daryti su meile. Iš širdies, bet ne už pinigus. Tik jie tai vadino ne savanoryste, bet meile artimam, kurios šiais laikais mes labai stokojame.”

Jeigu jums reikia pagalbos, kreipkitės klaipeda@maistobankas.lt Daugiau informacijos www.priimk.lt

EUROPOS PAGALBOS LABIAUSIAI SKURSTANTIEMS ASMENIMS FONDAS

